

USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl v neveřejném zasedání konaném dne 21. 11. 2019 v trestní věci odsouzeného **B. P.**, nar. XXXXX, trvale bytem XXXXX, XXXXX, t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve XXXXX,

takto:

Podle § 327 odst. 3 trestního řádu **se zamítá** žádost odsouzeného **B. P.**, nar. XXXXX, o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody, podaná dne 10. 9. 2019.

Odůvodnění:

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 12. 1. 1998, č. j. 40 T 26/97-447 ve znění rozsudku Vrchního soudu v Olomouci ze dne 16. 7. 1998, č. j. 1 To 115/98-522 byl B. P. uznán vinným ze spáchání trestného činu podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 4 trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 5 let a 9 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou.

Odsouzený podal dne 10. 9. 2019 u zdejšího soudu žádost o upuštění od výkonu zbytku tohoto trestu odnětí svobody, a to ze zdravotních důvodů. Svoji žádost odůvodnil tím, že v minulosti mu byl výkon trestu několikrát ze zdravotních důvodů přerušován. Po nástupu do výkonu trestu odnětí svobody, je však hospitalizován již cca 10 měsíců ve vězeňské nemocnici. Onemocnění, pro které je léčen, u něj nastalo až od roku 1999. Aktuálně je upoután na lůžko a pohyb mu umožňuje pouze invalidní vozík.

V průběhu neveřejného zasedání přezkoumal soud spisový materiál, a to včetně kmenového trestního spisu Krajského soudu v Brně, vedeného pod spisovou značkou 40 T 26/1997, přílohového spisu téhož soudu 40 Nt 112/2019, kdy bylo vedeno řízení o přerušování výkonu trestu odnětí svobody, a vyžádal si také aktuální lékařskou zprávu o zdravotním stavu odsouzeného z věznice, kde B. P. výkon trestu vykonává. Z trestního spisu Krajského soudu v Brně bylo zjištěno, že odsouzený B. P. po předchozím přerušování v minulých letech výkon trestu opětovně nastoupil. Konec trestu připadne na den 6. 4. 2021, když B. P. má nařízen ještě výkon trestu odnětí svobody v trvání dvou měsíců, který mu byl uložen v trestní věci vedené u Okresního soudu ve Žďáru nad Sázavou pod sp. zn. 2 T 50/2016. Celkově tedy konec výkonu obou nepodmíněných trestů odnětí svobody připadne na den 6. 6. 2021. Ze zprávy věznice XXXXX, zpracované dne 15. 11. 2019 v nyní projednávané trestní věci (č. l. 6), bylo zjištěno, že u odsouzeného došlo od posledního vyjádření, zaslaného Krajskému soudu v Brně, k jistému posunu jeho zdravotního stavu a příznivým změnám krvetvorby. Aktuálně není nutné odsouzenému podávat pravidelné substituce krevních elementů formou transfuzí. V podrobnostech je popsána léčba, zahájená 12. 9. 2019, formou intravenózního podávání přípravků železa, díky čemuž došlo k patřičné změně velikosti červených krvinek odsouzeného a objevily se i jejich mladé formy. Z laboratorních vyšetření jsou dále zřetelně patrné známky fungující krvetvorby a správné odezvy hemopoetického aparátu na železo při jeho pozvolném doplnění a saturaci v organismu. I přesto, že v září a říjnu nebylo nutno přistoupit k podávání krevních transfuzí, nedošlo u odsouzeného k podstatnému snížení hemoglobinu a počtu červených krvinek. Nadále zůstává nízká hladina krevních bílkovin, což zřejmě ovlivňuje krvetvorbu v negativním slova smyslu a stejně jako nedostatek železa působí kontraproduktivně při hematopoéze. Malý úspěch této nákladné léčby velmi souvisí s postojem a přístupem odsouzeného k samotné léčbě. Ve zprávě je výslovně uvedeno, že odsouzený byl opakovaně personálem vězeňské nemocnice přistižen při vyplívání a řádném nepolykání léků, zejména perorálních přípravků železa. Kromě toho jsou indicie o jeho opakovaných problémech s příjmem kvalitní bílkovinné stravy, čemuž však v důsledku odpovídá adekvátně nízká hladina krevních bílkovin. Dokonce odsouzení, kteří s B. P. sdíleli společnou nemocniční celu, několikrát uvedli, že odsouzený vyvrhuje léky a snaží se tím mařit intenzivní léčebné a vyšetřovatelské úsilí.

Z jeho počínání je zřejmá jistá nekritičnost až doslova „posedlost“ odsouzeného dosáhnout svého, i když při tom pomíjí rizika svého počínání a negativní dopad na svůj zdravotní stav do budoucna. Před podáním této zprávy, bylo dne 24. 10. 2019 realizováno opakované gastroenterologické vyšetření s gastrofibroskopií, avšak bez patologického nálezu. V závěru této zprávy se jednoznačně konstatuje, že vězeňská služba ČR je schopna poskytnout odsouzenému B. P. potřebnou zdravotní péči a ve spolupráci s mimovězeňskými poskytovateli ji zajistit cestou specializovaných pracovišť Fakultní nemocnice Brno.

Vedle těchto důkazů měl nalézací soud k dispozici také přílohový spis Krajského soudu v Brně, vedený pod sp. zn. 40 Nt 112/2019, z něhož bylo zjištěno, že usnesením ze dne 22. 8. 2019 (č. l. 18) byla zamítnuta žádost odsouzeného o přerušení výkonu trestu odnětí svobody. Toto rozhodnutí bylo potvrzeno Vrchním soudem v Olomouci, jako soudem stížnostním, a to usnesením č. j. 1 To 52/2019-27 ze dne 19. 9. 2019. V nedávné době se tedy Krajský soud v Brně i Vrchní soud v Olomouci zabývaly velmi podrobně zdravotním stavem odsouzeného z pohledu toho, zda ve výkonu trestu mu lze zajistit adekvátní lékařskou péči. Odsouzený ve velmi krátké době podal nový návrh, v němž se domáhá nikoliv přerušení výkonu trestu odnětí svobody, ale dokonce jeho upuštění pro své zdravotní obtíže. Podle § 327 odst. 3 trestního řádu však soud může upustit od výkonu trestu odnětí svobody nebo jeho zbytku, zjistí-li, že odsouzený onemocněl nevléčitelnou, životu nebezpečnou nemocí, nebo nevléčitelnou nemocí duševní.

Na základě shora provedeného dokazování dospěl soud závěru, že podmínky vyžadované citovaným zákonným ustanovením § 327 odst. 3 trestního řádu nejsou naplněny. Bylo sice prokázáno, že B. P. trpí onemocněním, které vyžaduje jeho dlouhodobou hospitalizaci i v průběhu výkonu trestu odnětí svobody. Z žádného důkazu však nebylo zjištěno, že by se jednalo o takové onemocnění, které by bylo možno označit jako životu nebezpečnou nemoc nebo nemoc duševní, a to v obou případech jako nemoc nevléčitelnou. Předložená lékařská zpráva jednoznačně svědčí o tom, že odsouzenému je poskytována i v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody vysoce specializovaná a nákladná léčba, a dokonce i přes obstrukce odsouzeného se jeho zdravotní stav mění v pozitivním směru. Pokud nejsou výsledky léčby adekvátní rozsahu a charakteru lékařské péče, která je mu poskytována, důvodně se lze domnívat, že na tom má zásadní podíl samotný odsouzený, který fakticky neguje základní úkony zdravotnického personálu, a to např. nepolykáním léků, zejména perorálních přípravků železa, odmítáním kvalitní bílkovinné stravy odsouzený zjevně maří intenzivní lékařskou péči s cílem dosáhnout svého propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, i za cenu zhoršení svého zdravotního stavu. Rozhodující pro závěr Krajského soudu v Brně je však stanovisko Vězeňské služby ČR o tom, že i v podmínkách výkonu trestu odnětí svobody lze odsouzenému B. P. zajistit odpovídající lékařskou péči. Krajský soud v Brně dospěl k závěru, že zdravotní stav odsouzeného B. P. nenaplnuje podmínky pro upuštění od výkonu trestu odnětí svobody ze zdravotních důvodů, jak jsou vymezené v ustanovení § 327 odst. 3 trestního řádu, a proto jeho žádost v plném rozsahu zamítl.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je možné podat stížnost do tří dnů od jeho oznámení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Brno 21. listopadu 2019

JUDr. Jaroslava Bartošová, v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Martina Štorková